

En stakkars sorgbetyngt mann

Fredfullt ♩ = 96-112

1. En stak - kars sorg - be - tyn - get mann meg of - te
 2. En gang han trett og hung - rig kom mens jeg mitt
 3. Jeg der - nest ham ved kil - den så hvor da han

møt - te på min vei, og når han yd - myk
 enk - le mål - tid nøt, og skjønt han yt - ret
 trett og sli - ten lå. Han var så tørs - tig

ba om hjelp, jeg al - dri kun - ne sva - re nei.
 ei et ord, jeg så hans nød og ga ham brød.
 og så matt at han ei kun - ne van - net nå.

Hans navn jeg al - dri spur - te om, ei hel - ler
 Han brøt og med et kjær - lig blikk meg ga, og
 Jeg skynd - te meg og hjalp ham opp og lot ham

fra hvil - ket land han kom; men kjær - lig - he - ten
eng - le - brød jeg fikk; for før mens jeg med
drik - ke av min kopp; men der - på fylt han

i hans blick meg feng - slet til ham hvor han gikk.
grå - dig hu det spis - te, var det man - na nu.
ga meg den, og al - dri tørs - tet jeg i - gjen.

4. En mørk og stormfull vinterkveld
hans rop om hjelp seg trengte frem.
Jeg fant ham, den forfrosne sjel,
og glad ham førte til mitt hjem.
Jeg varmet da min kjære gjest
og hadde selv en gledens fest;
for se, mens på min seng han lå,
jeg selv i drømme himlen så.

5. Elendig, plaget og forhatt
på veien jeg ham naken fant.
Han lå der såret og forlatt,
og derfor jeg hans sår forbandt.
Jeg olje i hans sår utgjøt,
og glede i mitt hjerte fløt,
for ved hans ord min sorg forsvant,
og for min sjel nytt liv opprant.

6. I fengsel og til døden dømt
med sorg jeg dernelst fant min venn.
Med frykt hans hånd jeg trykket ømt,
og ånden styrke fikk igjen.
Men ennå for å prøve meg
han ba meg om å dø for seg.
Skjønt blodet ildnet heftig til,
min ånd ham svarte: Ja, jeg vil.

7. Men se, den fremmede forsvant,
og Jesus vennlig for meg sto.
Jeg tegnet i hans hender fant,
og ydmyk sank jeg for hans fot.
Hans milde stemme til meg lød:
Du var meg tro i liv og død,
hva du har gjort, er gjort mot meg;
og derfor jeg velsigner deg.

Tekst: James Montgomery, 1771–1854

Musikk: George Coles, 1792–1858, forandr.

Profeten Joseph Smith var svært glad i denne salmen.

Se *History of the Church*, 6:614–615.

Matteus 25:31–40

Mosiah 2:17